-02 – KBC Jméno: Filip Paul

ÚLOHA 1 A 2 JE HODNOCENA 1 BODEM. ÚLOHA 3 JE HODNOCENA 2 BODY.

1. Šíření TM módů ve vlnovodu s paralelními kovovými deskami (Obrázek 1) bude řešen numerickou metodou konečných diferencí. Vzdálenost mezi stěnami vlnovodu *d* je rozdělena do *N* segmentů (Obrázek 2). Rovnici pro podélnou složku

$$\frac{d^2E_x}{dz^2} + k^2E_x = 0$$

přepíšeme pro každý uzel (předpokládají se 3 segmenty a 4 uzly):

$$\frac{E_2 - 2E_1 + E_0}{h^2} + k^2 E_1 = 0$$

$$\frac{E_3 - 2E_2 + E_1}{h^2} + k^2 E_2 = 0$$

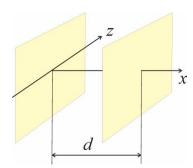
$$\frac{E_4 - 2E_3 + E_2}{h^2} + k^2 E_3 = 0$$

Za předpokladu nulové intenzity pole na dokonale vodivých stěnách získáme následující maticovou rovnici:

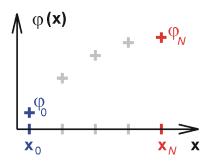
$$\frac{1}{h^2} \begin{bmatrix} -2 & 1 & 0 \\ 1 & -2 & 1 \\ 0 & 1 & -2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} E_1 \\ E_2 \\ E_3 \end{bmatrix} + k^2 \begin{bmatrix} E_1 \\ E_2 \\ E_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

Pomocí funkce eig získáme kvadráty kritických vlnových čísel k^2 a prostorové vzorky distribuce pole E.

Vytvořte odpovídající skript v programu MATLAB.

Obr. 1 Deskový vlnovod (vlna se šíří ve směru osy z).

Obr. 2 Mezera mezi deskami rozdělena do *N* segmentů.

Úlohu 1 jsem řešil pomocí konečných elementů i konečných diferencí. Viz. Sobory finite_differences.m a finite_elements.m. Soubory jsou dostupné na mém githubu zde: finite_elements.m a finite_differences.m

2.Soubor 02_PARALLEL_TE.M obsahuje zdrojový kód pro analýzu TE módů šířících se v deskovém vlnovodu (Obrázek 1).

Jaký je rozdíl vzhledem k vašemu kódu pro TM módy?

Původně jsem tak nějak omylem k analýze využil metodu konečných elementů namísto konečných diferencí soubor (finite_elements.m). Takže rozdíl je v diskretizaci.

Nicméně dále je v příloze soubor finite_differences.m, který vznikl úpravou souboru parallel_te.m. Hlavním rozdílem je zavedení okrajových podmínek na globální uzly, které leží v elektricky vodivých deskách vlnovodu a následných úpravách indexování proměnných v závislosti na vymazaných řádcích a sloupcích z matic Sc a Tc. Dalším rozdílem je, že zde není potřeba eliminovat "nultý vid".

- **3.** V přiloženém souboru 02_RECT.ZIP naleznete M-soubory pro výpočet módů obdélníkového vlnovodu. Použitím těchto M-souborů analyzujte vlnovod WR 90 s rozměry: 22,86 mm × 10,16 mm):
 - a) Zjistěte kritické kmitočty nejnižších tří TE a TM módů při diskretizaci příčného průřezu 10×5 konečných elementů.

TE módy:

$$f_a=\frac{c}{2\pi}k_a$$
 , $k1=137.49809$, $k2=279.2604$, $k3=314.206$
 $TE10$: $f_1=\frac{3\cdot 10^8}{2\pi}137.4=6.565~GHz$
 $TE20$: $f_2=13.334GHz$
 $TE01$: $f_3=15.002~GHz$

TM módy:

$$f_a = \frac{c}{2\pi} k_a$$
 , $k1 = 347.39$, $k2 = 433.8816$, $k3 = 554.0927$
 $TM11: f_1 = \frac{3 \cdot 10^8}{2\pi} 347.39 = 16.5866 \ GHz$
 $TM21: f2 = 20.7163 \ GHz$
 $TM31: f3 = 26.4560 \ GHz$

b) Diskutujte rozdíl, pokud počet elementů vzroste na 20×10 .

Výsledky se přiblíží teoretickým hodnotám. Obecně jsou přesnější výsledky pro módy TE, protože při aproximaci módů TM se v daném případě vynechává více řádků a sloupců z S a T matic díky vazebním podmínkám.

c) Zobrazte rozložení pole a identifikujte módy.

